

Sygn. akt V ACa 135/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Wydział V Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jacek Grela
Sędziowie:	SA Włodzimierz Gawrylczyk SO del. Rafał Terlecki (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sądowy Justyna Stankiewicz

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2015 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko J. B. i A. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 18 grudnia 2014 r. sygn. akt I C 393/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1. (pierwszym) w ten sposób, że uchyla nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w S. z dnia 9.10.2013r. wydany w sprawie (...):

a) w części co do kwoty głównej w wysokości 65.000 (sześćdziesiąt pięć tysięcy) złotych co do której postępowanie zostało umorzone przez Sąd Okręgowy w S. w dniu 24.04.2014 r.,

b) w części co do odsetek od kwoty 65.000 (sześćdziesiąt pięć tysięcy) złotych za okres od dnia 21.09.2013 r. do dnia 24.04.2014r. i oddala powództwo w tym zakresie,

c) w całości w zakresie kosztów postępowania i znosi koszty postępowania między stronami;

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda 1.363 (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt trzy) złote tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wniosła pozew przeciwko pozwanym J. B. i A. B. z żądaniem zapłaty kwoty 127.621,16 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2013 r. do dnia zapłaty. Zażądała także zasądzenia na swą rzecz kosztów procesu.

W dniu 9 października 2013 r. Sąd Okręgowy w S. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozvem wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

W terminie ustawowym pozwani J. B. i A. B. złożyli zarzuty od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Wnieśli o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu.

Pismem procesowym z dnia 18 grudnia 2013r. powód cofnął pozew w części co do kwoty 65.000 zł, wnosząc jednocześnie o utrzymanie w mocy nakazu zapłaty z dnia 9 października 2013 r. wydanego przez Sąd Okręgowy w S. w sprawie (...) w części, tj. co do kwoty 62.621,16 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 127.621,16 zł od dnia 21 września 2013r. do dnia 24 października 2013 r., co do odsetek ustawowych za zwłokę od kwoty 62.621,16 zł od dnia 25 października 2013 r. do dnia zapłaty oraz co do kwoty 5.213 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy w S. uchylił nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w S. z dnia 9 października 2013 r. wydany w sprawie (...) w części co do kwoty głównej w wysokości 74.258 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 74.258 zł od dnia 21 września 2013 r. do dnia zapłaty i: w zakresie zapłaty kwoty 9.258 zł oraz odsetek ustawowych od kwoty 74.258 zł od dnia 21 września 2013 r. do dnia 24 października 2013 r., a także od kwoty 9.258 zł od dnia 25 października 2013 r. do dnia zapłaty oddalił powództwo; w zakresie zapłaty kwoty 65.000 zł, co do której postępowanie zostało umorzone przez Sąd Okręgowy w S. w dniu 24 kwietnia 2013 r. (pkt 1 lit a) oraz w całości w zakresie kosztów postępowania i zasądził od powoda na rzecz pozwanych J. B. i A. B. solidarnie kwotę 579,28 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 1 lit. b) i utrzymał w mocy nakaz zapłaty w pozostałej części (pkt 2).

Powyższy wyrok Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

W dniu 16 listopada 2011 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. zawarła z powodem J. B. umowę leasingu operacyjnego numer (...). Przedmiotem umowy był wybrany przez korzystającego ciągnik siodłowy typ (...). Czas trwania umowy określono na 49

miesiący. Korzystający zobowiązał się uiszczać raty leasingowe na rachunek bankowy finansującego w terminach wskazanych w harmonogramie opłat. Wskazano, że zabezpieczeniem niniejszej umowy jest weksel in blanco wraz z deklaracją wekslową, a finansujący będzie uprawniony do wypełnienia weksla w razie jakiegokolwiek naruszenia umowy przez kupującego. Strony ustaliły również, że do kwestii nieuregulowanych w umowie zastosowanie mają Ogólne Warunki Umowy Leasingu Operacyjnego, stanowiące integralną część umowy leasingu.

W dniu zawarcia umowy leasingu pozwani podpisali deklarację wekslową. Pozwany wystawił weksel in blanco, zaś pozwana poręczyła za wystawcę. Doszło do wydania pozwanemu przedmiotu leasingu.

Pozwany nie zapłacił powodowi rat leasingowych za luty 2013 r. w wysokości 3.855,22 zł, za marzec 2013 r. w wysokości 6.957,64 zł, za kwiecień 4.015,48 zł, za maj 2013 r. w wysokości 4.015,48 zł.

W konsekwencji powyższego powód pismem z dnia 8 maja 2013 r. rozwiązał umowę leasingową z jednoczesnym wezwaniem pozwanego do zwrotu przedmiotu leasingu do siedziby powoda w G. w terminie 7 dni.

Pozwany nie zwrócił ciągnika w powyższym terminie.

Następnie powód zlecił wykonanie czynności windykacyjnych podmiotowi trzeciemu, tj. P. M., prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...).

(...) odebrał w imieniu powoda ciągnik w R. w dniu 1 lipca 2013r. Z tytułu wykonania powyższej usługi powód zapłacił mu kwotę 3.000 zł.

Po przejęciu przedmiotu leasingu powód zlecił wykonanie jego wyceny i z tego tytułu uiszczył wynagrodzenie w wysokości 220 zł.

W dniu 23 sierpnia 2013 r. doszło do oceny technicznej pojazdu. Stwierdzono wówczas m.in. wycieki z silnika i stuki w zawieszeniu kabiny, a także, że samochód nie wchodzi w obroty. Wskazano też świecenie ładowania - alternator, świecenie ostrzeżenia silnika oraz nierówną pracę silnika, szarpanie.

Powód ustalił orientacyjny koszt naprawy na koszt około 11.200 zł. Obejmowała ona wymianę tarczy sprzęgła, tarczy i docisku, naprawę zawieszenia kabiny, wymiany klocków i tarcz p/t, naprawę alternatora oraz usunięcie wycieku z przodu silnika.

Wartość pojazdu na dzień 7 lipca 2013 r. powód ustalił na kwotę 76.100 zł

Powód wystawił ciągnik siodłowy do sprzedaży. Miał problem ze znalezieniem nabywcy.

W dniu 24 października 2013 r. powód sprzedał ciągnik siodłowy (...), będący uprzednio przedmiotem umowy leasingu łączącej strony, za kwotę 65.000 zł netto.

Pismami z dnia 28 sierpnia 2013 r. powód wezwał pozwanego i osobno pozwaną do zapłaty kwoty 127.621,16 zł wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę, wskazując, że jest to należność z tytułu rozliczenia umowy leasingu. Powód wyznaczył termin uiszczenia powyższej kwoty na 14 dni, pod rygorem uruchomienia wystawionego przez pozwanego weksla in blanco.

Pismami z dnia 12 września 2013 r. powód poinformował pozwanych, iż w związku z brakiem odpowiedzi na pismo z dnia 28 sierpnia 2013 r. doszło do wypełnienia weksla in blanco zgodnie z deklaracją wekslową.

Powód wypełnił weksel na kwotę 123.621,16 zł. z terminem płatności wyznaczonym na dzień 20 września 2013 r.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Sąd I instancji wskazał, że bezsporne jest, że powoda i pozwanego łączyła umowa leasingu operacyjnego z dnia 16 listopada 2011 r. oraz że zabezpieczeniem roszczenia powoda z powyższego tytułu był weksel in blanco poręczony przez pozwaną. Poza sporem jest również okoliczność rozwiązania powyższej umowy pismem powoda z dnia 9 maja 2013r.

Rozstrzygnięcie sporu sprowadzało się do oceny, czy rozliczenie rozwiązanej umowy leasingu zostało prawidłowo dokonane przez powoda.

Ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o niekwestionowane co do autentyczności dokumenty przedłożone przez obie strony oraz przesłuchanie powoda. Twierdzenia powoda znalazły oparcie w dokumentach złożonych do akt sprawy, w szczególności w protokole odebrania pojazdu, a także w protokole oceny technicznej pojazdu. Przesłuchanie pozwanego w zakresie stanu technicznego ciągnika siodłowego pozostało bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy wobec sprzedaży tego pojazdu w dniu 24 października 2013 r.

Powód w niniejszej sprawie dochodził należności związanych z umową leasingu operacyjnego z dnia 16 listopada 2011 r. Na roszczenia powodałożyły się wymagalne na dzień złożenia pozwu raty leasingowe, należności odsetkowe związane z opóźnieniami w zapłacie rat leasingowych wymagalnych przed rozwiązaniem umowy oraz należności

powstałe w związku z windykacją i wyceną ciągnika siodłowego w łącznej kwocie 25.757,13 zł i odszkodowanie z tytułu rozwiązania umowy leasingu z przyczyn leżących po stronie pozwanego w wysokości 101.864,03 zł.

Co do kwoty 25.757,13 zł Sąd Okręgowy wskazał, że pozwani kwestionowali jedynie należności objęte notami obciążeniowymi o numerach 1/05/2013, 02/07/2013, 04/07/2013 i 9/08/2012. W ocenie Sądu stanowisko pozwanych w tym zakresie jest jednak nieuzasadnione, bowiem z treści Ogólnych Warunków Leasingu Operacyjnego wynikało, że

powód jest uprawniony do naliczenia kosztów poniesionych w związku z odebraniem, wyceną, naprawą, konserwacją, przechowywaniem, sprzedażą etc. przedmiotu umowy leasingowej (par 8 ust. 4 OWULO). Zatem kwoty objęte tymi notami i dochodzone przez powoda z tytułu windykacji i wyceny przedmiotu umowy leasingu na łączną kwotę 3.220 zł uznać należy za zasadne. Powód przy tym udowodnił roszczenie poprzez złożenie do akt dokumentów w postaci faktur i historii rachunku bankowego wskazujących, że usługi z powyższego tytułu zostały faktycznie wykonane przez podmioty trzecie oraz że powód za nie zapłacił.

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu Okręgowego roszczenie powoda określone na kwotę 25.757,13 zł w całości zasługuje na uwzględnienie. Co do roszczenia o odszkodowanie Sąd powołał się na przepis art. 709¹⁵ kc, w świetle którego finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat, jednak musi jednocześnie uwzględnić korzyści, jakie uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem rozwiązania umowy leasingu. Zatem należność z tytułu niezapłaconych rat leasingowych winna zostać pomniejszona o korzyści, które uzyskał finansujący wskutek rozwiązania umowy leasingu. W razie sprzedaży przedmiotu leasingu po rozwiązaniu umowy korzyść leasingodawcy, o której mowa w art. 709¹⁵ kc, wyznacza zaś cena uzyskana z tej sprzedaży

W tym stanie rzeczy zdaniem Sądu I instancji rację mają pozwani, iż kwota dochodzona w niniejszej sprawie przez powoda tytułem odszkodowania za wcześniej rozwiązaną umowę leasingu powinna zostać pomniejszona o korzyść, którą finansujący uzyskał wskutek rozwiązania tej umowy, a korzyścią tą jest odzyskanie ciągnika siodłowego (...)i możliwość dysponowania nim. Jednakże, wobec sprzedaży ciągnika siodłowego w dniu 24 października 2013 r. za kwotę 65.000 zł, niecelowe stało się uwzględnianie wniosku pozwanych o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny ciągnika siodłowego. Korzyścią finansującego stała się bowiem kwota uzyskana ze sprzedaży pojazdu. W konsekwencji zasadne stało się pomniejszenie korzyści finansującego, nie o wartość rynkową pojazdu (tak jak wnioskowali pozwani), lecz o wartość transakcyjną, uzyskaną przez powoda wskutek sprzedaży pojazdu, tj. o kwotę 65.000 zł. O tę kwotę powód pomniejszył żądanie pismem procesowym z dnia 18 grudnia 2013 r., cofając roszczenie w części, tj. co do kwoty 65.000 zł. Rozstrzygnięcie co do tej części żądania stało się zatem zbędne.

W ocenie Sądu Okręgowego strona powodowa nieprawidłowo zaliczyła na poczet odszkodowania również wartość końcową.

Sąd uznał bowiem, że wartość końcowa nie stanowi przewidzianej w umowie, niezapłaconej raty leasingowej w rozumieniu art. 709¹⁵ kc, gdyż takowe stanowiły wyłącznie raty leasingowe. Jest to dodatkowa wartość, którą pozwany miałby ewentualnie zapłacić na

rzecz powoda, jako cenę zakupu pojazdu, gdyby chciał nabyć pojazd na własność, a nie opłata za korzystanie z pojazdu w ramach umowy leasingu. W przepisie tym jest mowa o "wszystkich przewidzianych w umowie, a niezapłaconych ratach", a takową nie jest wartość końcowa. Opłata końcowa nie była to kwota, którą leasingodawca uzyskałby z całą pewnością, gdyż zależało to wyłącznie od woli leasingobiorcy, który mógł skorzystać z tzw. opcji wykupu lub nie. Gdyby nie skorzystał, powód otrzymałby z powrotem pojazd. Powoduje to, że wartość ta nie wchodzi w pojęcie kwoty, o jakiej mowa w powołanym przepisie. Uiszczenie wartości końcowej nie stanowiło zobowiązania umownego pozwanego, a uprawnienie, z którego mógł skorzystać, chcąc nabyć własność leasingowanego pojazdu. Wprawdzie pozwani nie podnieśli tej kwestii w zarzutach od nakazu zapłaty, to jednak Sąd wziął ją pod uwagę z urzędu, mając na uwadze, że

przepis prawa materialnego, tj. art. 709¹⁵ kc jest bezwzględnie obowiązujący. Zatem zapis z par 8 ust. 4 OWULO, z którego wynika odmiennie, uznać należy za sprzeczny z prawem, a przez to nieważny.

Reasumując, Sąd wyliczył wartość odszkodowania należnego powodowi w ten sposób, że od kwoty 101.864,03 zł odjął kwotę 65.000 zł (tj. wartość transakcyjną S.) oraz wartość końcową ustaloną w umowie opiewającą na kwotę 9.258 zł. Zatem odszkodowanie należne powodowi to kwota 27.606,03 zł. W tym stanie rzeczy Sąd uznał żądanie powoda za zasadne w części, stanowiącej sumę kwot 27.606,03 zł i 25.757,13 zł, tj. 53.363,16 zł wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 21 września 2013 r. do dnia zapłaty. O odsetkach ustawowych Sąd Okręgowy orzekł na mocy art. 481 kc, zaś o kosztach procesu na podstawie art. 98 kpc.

Cofnięcie pozwu w zakresie kwoty 65.000 zł Sąd uznał za przegraną powoda, gdyż nie ulega wątpliwości, że roszczenie w dniu wytoczenia powództwa było wygórowane, bowiem powód nie pomniejszył korzyści, które uzyskał z tytułu rozwiązania umowy leasingu o wartość pojazdu S.. Okoliczność, że pojazd w chwili wytoczenia powództwa nie był sprzedany, nie uzasadnia stanowiska, że roszczenie wówczas było zasadne. Powód w chwili wytoczenia powództwa winien był bowiem zmniejszyć dochodzoną kwotę o wartość pojazdu przekazanego mu przez pozwanego.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

Powyższy wyrok zaskarżył powód w części: uchylającej nakaz zapłaty co do kwoty głównej w wysokości 9.258,00 zł i oddalającej powództwo w całości; uchylającej nakaz zapłaty co do odsetek ustawowych od kwoty 74.258,00 zł od dnia 21 września 2013 r. do dnia 24 października 2013 r. i od kwoty 9.258,00 zł od dnia 25 października 2013 r. do dnia zapłaty i oddalającej powództwo w tej części; uchylającej nakaz zapłaty co do kosztów postępowania i zasądzającej od powoda na rzecz pozwanych solidarnie kwotę 579,28 zł tytułem kosztów postępowania.

Wyrokowi temu skarżący zarzucił:

1) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 709¹⁵ kc poprzez uznanie, że powód jako finansujący nie jest uprawniony, w sytuacji wypowiedzenia umowy leasingu przez finansującego na skutek okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi korzystający, żądać zapłaty obok zdyskontowanych otwartych rat leasingowych także wartości końcowej przedmiotu leasingu;

2) naruszenie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 203 § 2 kpc poprzez uznanie, że w części, co do której powód cofnął powództwo, przegrał sprawę, co skutkowało obciążeniem powoda kosztami procesu w zasądzonej wysokości, pomimo że na chwilę wniesienia powództwa kwota, co do której pozw cofnięto, była powodowi należna, wystąpienie z pozwem było niezbędne do celowego dochodzenia praw powoda, a zaspokojenie interesu powoda nastąpiło dopiero w toku procesu.

W tym stanie rzeczy skarżący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i utrzymanie w mocy nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym z weksla z dnia 9 października 2013 r., wydanego przez Sąd Okręgowy w S. sygn. akt (...) w części co do kwoty należności głównej 62.621,16 zł, co do odsetek ustawowych za zwłokę od kwoty 127.621,16 zł od dnia 21 września 2013 r. do dnia 24 października 2013 r., co do odsetek ustawowych za zwłokę od kwoty 62.621,16 zł od dnia 25 października 2013 r. do dnia zapłaty oraz co do kwoty 5.213,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna w części.

Słusznie skarżący w swej apelacji wskazał, że Sąd I instancji nietrafnie oddalił żądanie zapłaty wartości końcowej leasingu w kwocie 9.258 zł.

Zgodnie z art. 709¹⁵ kc w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązania umowy leasingu. Przewidziana w przytoczonym przepisie odpowiedzialność korzystającego wobec finansującego ma charakter kontraktowej odpowiedzialności odszkodowawczej. Zgodnie z ogólnym założeniem odpowiedzialności odszkodowawczej, odszkodowanie ma przywrócić stan, jaki istniałby, gdyby nie doszło do zdarzenia wyrządzającego szkodę. Finansujący może więc po rozwiązaniu umowy leasingu dochodzić odszkodowania w celu przywrócenia położenia, w jakim znajdowałby się, gdyby korzystający należycie wykonał swoje zobowiązanie. Ze względu na to, że odszkodowanie nie może przewyższyć uszczerbku w majątku poszkodowanego, należne finansującemu odszkodowanie podlega pomniejszeniu o uzyskane przez niego korzyści, do których zalicza się m.in. wartość rzeczy zwróconej przez korzystającego. W razie sprzedaży tej rzeczy, korzyść leasingodawcy wyznacza cena uzyskana ze sprzedaży (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2008 r., I CSK 354/07, OSNC-ZD 2008, nr D, poz. 116, z dnia 28 stycznia 2010 r., I CSK 216/09, nie publ., z dnia 14 lipca 2010 r., V CSK 4/10, OSNC 2011, Nr 3, poz. 29, z dnia 9 września 2010 r., I CSK 641/09, OSNC-ZD 2011, nr B, poz. 35, z dnia 26 października 2011 r., I CSK 715/10, nie publ., z dnia 13 stycznia 2012 r., I CSK 176/11, nie publ. i z dnia 12 grudnia 2013 r., V CSK 566/12, OSNC 2014, Nr 10, poz. 102). Innymi słowy przepis ten ma na celu rozliczenie stron, w sytuacji gdy dochodzi do przedterminowego rozwiązania umowy i ma przede wszystkim charakter ochronny, gwarantując finansującemu takie uprawnienia, które przywróciłyby mu położenie, w jakim znajdowałby się, gdyby korzystający należycie wykonywał swoje zobowiązanie.

Celem wykazania nieprawidłowości rozumowania Sądu I instancji w omawianym aspekcie należy wskazać, że gdyby korzystający należycie wykonał swoje zobowiązanie, finansujący otrzymałby raty leasingowe oraz wartość końcową (wartość wykupu przedmiotu leasingu) po zakończeniu umowy leasingu w przypadku wykupu ciągnika, natomiast, gdyby do wykupu nie doszło, pozostałby mu ciągnik właśnie o tej wartości i w takim to położeniu finansujący musi znaleźć się w sytuacji przedterminowego rozwiązania umowy leasingu. Skoro zaś sprzedał on przedmiot leasingu na skutek rozwiązania umowy wobec niezapłacenia w terminie rat leasingowych, to oznacza to, że uzyskał zwrot wartości sprzętu na moment jego sprzedaży, czyli wartości, która pochłania wartość wykupu. Jeżeli powód odliczyłby wartość wykupu od wyliczonego odszkodowania, to oczywiście jest, że musiałby odliczyć ją od kwoty ceny uzyskanej ze sprzedaży pojazdu, skoro o cenę sprzedaży odszkodowanie należy pomniejszyć. W realiach niniejszej sprawy powód cofając pozew co do kwoty 65.000 zł uwzględnił na korzyść pozwanych całą kwotę uzyskanej ze sprzedaży ceny netto przedmiotu rozwiązywanej umowy leasingu i nie pomniejszył jej o wartość końcową pozostawionego mu przedmiotu leasingu, prawidłowo przyjmując, że wartość końcowa może stanowić składnik odszkodowania należnego w sytuacji przedterminowego rozwiązania umowy leasingu z winy korzystającego. Dodatkowo słusznie skarżący zauważył, że bez uwzględnienia w końcowym rozliczeniu przedterminowo rozwiązywanej umowy leasingu wartości końcowej przedmiotu umowy, finansujący nie uzyskuje odszkodowania w wysokości zapewniającej rentowność tej umowy. Trafnie skarżący wskazał, że wartość końcowa jest w istocie decydującą o stopniu rentowności umowy częścią wynagrodzenia finansującego, a więc łącznie z ratami leasingowymi składa się na wynagrodzenie odpowiadające co najmniej cenie nabycia pojazdu przez finansującego. Zatem, odliczenie wartości końcowej od rat miesięcznych wiązałoby się z uznaniem, że umowa nie spełnia wymogów leasingu, bowiem wynagrodzenie finansującego byłoby niższe od wartości nabycia przez niego pojazdu oddanego w leasing.

Niezasadny był natomiast zarzut odnoszący się do żądanych odsetek od kwoty 65.000 zł, czyli tej, co do której powód cofnął pozew, a Sąd Okręgowy następnie umorzył postępowanie. Słusznie w tym kontekście skarżący podniósł, że korzyść w postaci odzyskania przedmiotu leasingu urealnia się dopiero w momencie jego zbycia. Jednakże z pola widzenia nie może zniknąć to, że okres odsetkowy obejmuje czas od zwrotu tego przedmiotu powodowi do jego sprzedaży. Zatem, skoro od momentu tego zwrotu to powód dysponuje ciągnikiem, którego sprzedaż jest zależna li tylko od niego, nie można finansowym ryzykiem (w zakresie odsetek) niesprzedania ciągnika obciążać stronę przeciwną.

W efekcie w pełni zasadne było uznanie, że powód przegrał sprawę co do 65.000 zł, tj. w zakresie cofniętego pozwu, a następnie rozstrzygnięcie o kosztach procesu zgodnie z zasadą statuowaną w art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 203 § 2 kpc, bowiem już w chwili wytoczenia powództwa winien był zmniejszyć dochodzoną kwotę o wartość pojazdu przekazanego mu przez pozwanego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok w sposób wskazany w pkt I a) i b). Powyższe implikowało zmianę zaskarżonego rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania, o których Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 100 kpc, zważywszy na to, że strony w równym stopniu przegrały spór.

Sąd Apelacyjny w punkcie II wyroku na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację w pozostałej części, uznając ją za bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 108 § 1 kpc i art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. w zw. z art. 99 kpc w zw. z § 6 pkt 4 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 490). Na koszty te składają się opłata sądowa od apelacji w kwocie 463 zł i koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym w kwocie 900 zł.